

WYTYCZNE

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO (UE) 2022/508

z dnia 25 marca 2022 r.

zmieniające wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/697 w sprawie wykonywania opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii przez właściwe organy krajowe w stosunku do mniej istotnych instytucji (EBC/2017/697) (EBC/2022/12)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi⁽¹⁾, w szczególności art. 6 ust. 1 oraz art. 6 ust. 5 lit. a) i c),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 4 kwietnia 2017 r. Europejski Bank Centralny (EBC) przyjął wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/697 (EBC/2017/697)⁽²⁾ (zwane dalej „wytycznymi w sprawie opcji i swobód uznania”), w których ustanowił ogólne zasady wykonywania określonych opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii przez właściwe organy krajowe w stosunku do mniej istotnych instytucji. Na mocy ustawodawstwa uchwalonego od czasu przyjęcia wytycznych w sprawie opcji i swobód uznania niektóre opcje i swobody uznania przewidziane w prawie Unii, które były uwzględnione w tych wytycznych, zostały zmienione lub zlikwidowane. Konieczne jest zatem wprowadzenie pewnych zmian do wytycznych w sprawie opcji i swobód uznania.
- (2) W odniesieniu do wskaźników wpływów mających mieć zastosowanie do stabilnych depozytów detalicznych pewne czynniki utrudniają praktyczne zastosowanie swobody uznania, o której mowa w art. 13 rozporządzenia Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/445 (EBC/2016/4)⁽³⁾ i w art. 7 wytycznych w sprawie opcji i swobód uznania, na podstawie których właściwe organy mogą upoważniać instytucje do stosowania wskaźnika wpływów wynoszącego 3 % w odniesieniu do stabilnych depozytów detalicznych objętych systemem gwarantowania depozytów pod warunkiem udzielenia uprzedniej zgody przez Komisję Europejską zgodnie z art. 24 ust. 4 i 5 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61⁽⁴⁾. Konieczne są dalsze dowody i dalsza analiza w celu wykazania, że wskaźniki wpływów w odniesieniu do stabilnych depozytów detalicznych objętych systemem gwarantowania depozytów, o których mowa w art. 24 ust. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61, wynosiłyby poniżej 3 % w każdym okresie występowania warunków skrajnych zgodnych ze scenariuszami, o których mowa w art. 5 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61. Wobec braku takich dowodów i analiz ogólną politykę upoważniającą do stosowania wskaźnika wpływów wynoszącego 3 % należy usunąć z rozporządzenia (UE) 2016/445, a tym samym z wytycznych w sprawie opcji i swobód uznania.
- (3) Opcja przyznana właściwym organom na podstawie art. 12 ust. 1 lit. c) ppkt (i) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61 w zakresie określania głównych indeksów giełdowych do celów identyfikacji akcji, które mogą kwalifikować się jako aktywa poziomu 2B w ramach wskaźnika pokrycia wpływów netto, powinna być wykonywana spójnie w odniesieniu do istotnych i mniej istotnych instytucji. Ta swoboda uznania ma na celu zapewnienie, aby instytucje kredytowe uwzględniały w swoim zabezpieczeniu przed utratą płynności jedynie te akcje, które są objęte

⁽¹⁾ Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63.

⁽²⁾ Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2017/697 z dnia 4 kwietnia 2017 r. w sprawie wykonywania opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii przez właściwe organy krajowe w stosunku do mniej istotnych instytucji (Dz.U. L 101 z 13.4.2017, s. 156).

⁽³⁾ Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2016/445 z dnia 14 marca 2016 r. w sprawie wykonywania opcji i swobód uznania przewidzianych w prawie Unii (EBC/2016/4) (Dz.U. L 78 z 24.3.2016, s. 60).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).

indeksami, w odniesieniu do których można założyć płynność rynkową akcji bazowych. Ponieważ ani istotność, ani wielkość instytucji kredytowej nie wpływają bezpośrednio na płynność rynkową akcji bazowych w odpowiednich indeksach, różne traktowanie istotnych i mniej istotnych instytucji nie byłoby właściwe.

- (4) Swoboda uznania przyznana właściwym organom na mocy art. 12 ust. 3 rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61 w odniesieniu do odstępstwa od ust. 1 lit. b) ppkt (ii) i (iii) tego samego artykułu w przypadku instytucji kredytowych, które – zgodnie z ich aktami założycielskimi – nie mogą posiadać aktywów oprocentowanych ze względów religijnych, powinna być wykonywana w sposób spójny w odniesieniu do istotnych i mniej istotnych instytucji, tak aby zharmonizować kryteria identyfikacji aktywów poziomu 2B w odniesieniu do papierów dłużnych przedsiębiorstw.
- (5) Swoboda uznania przyznana właściwym organom na mocy art. 428p ust. 10 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013⁽⁷⁾ w odniesieniu do wymogu dotyczącego wskaźnika stabilnego finansowania netto, zgodnie z którą właściwe organy mogą określić współczynniki wymaganego stabilnego finansowania, które mają być stosowane do ekspozycji pozabilansowych, o których nie ma mowy w części szóstej tytułu IV rozdział 4 tego rozporządzenia, powinna być stosowana w spójny sposób w odniesieniu do istotnych i mniej istotnych instytucji. Polityka wobec istotnych instytucji polega na powiązaniu współczynników dotyczących wymaganego stabilnego finansowania stosowanych w ramach wskaźnika stabilnego finansowania netto ze wskaźnikami wpływów w ramach wskaźnika pokrycia wpływów netto, przy jednoczesnym pozostawieniu EBC swobody określania różnych współczynników wymaganego stabilnego finansowania. Podejście to, z uwagi na jego prostotę i ostrożność, zapewnia równowagę pomiędzy ujednoczenia współczynników, które mają być stosowane przy obliczaniu wskaźnika stabilnego finansowania netto, ze współczynnikami określonymi do celów wskaźnika pokrycia wpływów netto, umożliwiając jednocześnie odmienne traktowanie w przypadkach, w których takie powiązanie nie odzwierciedlałoby właściwie powiązanego ryzyka finansowania. Odstąpienie od tego podejścia w odniesieniu do mniej istotnych instytucji nie jest konieczne ani właściwe, ponieważ metodologia stosowania współczynników wymaganego stabilnego finansowania w odniesieniu do tych ekspozycji pozabilansowych zasadniczo nie powinna różnić się pomiędzy instytucjami kredytowymi. Z tego samego powodu swoboda uznania przyznana właściwym organom na mocy art. 428aq ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do obliczania wskaźnika stabilnego finansowania netto metodą uproszczoną powinna być wykonywana w podobny sposób.
- (6) Swoboda uznania przyznana właściwym organom na mocy art. 428q ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, zgodnie z którą określają one termin obciążenia w odniesieniu do wyodrębnionych aktywów zgodnie z ekspozycją bazową tych aktywów, powinna być wykonywana w taki sam sposób w odniesieniu do istotnych i mniej istotnych instytucji. Aktywa, które zostały wyodrębnione i którymi nie można swobodnie dysponować, powinno się uznawać za obciążone przez okres odpowiadający terminowi zobowiązań wobec klientów instytucji, do których ten wymóg wyodrębnienia się odnosi, a zatem powinny one być odpowiednio finansowane w tym okresie. Uzasadnienie to ma zastosowanie niezależnie od wielkości danej instytucji. Swoboda uznania przyznana właściwym organom zgodnie z art. 428ar ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do obliczania wskaźnika stabilnego finansowania netto zgodnie z metodą uproszczoną powinna być stosowana w podobny sposób z tych samych powodów, o których mowa powyżej, a także ze względu na brak przesłanek ostrożnościowych, które uzasadniałyby różnicę w podejściu w zakresie obliczania wskaźnika stabilnego finansowania netto zgodnie z metodą uproszczoną. Przepisy wdrażające opcje i swobody uznania w odniesieniu do wyłączenia ekspozycji wewnątrz grupy z zakresu zastosowania limitów dotyczących dużych ekspozycji określonych w art. 400 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 w niniejszych wytycznych powinny zostać zmienione i powinny być stosowane w sposób spójny w odniesieniu do istotnych i mniej istotnych instytucji. Od czasu przyjęcia rozporządzenia (UE) 2016/445 (EBC/2016/4) wzrosły obawy EBC z punktu widzenia nadzoru ostrożnościowego w wyniku intensyfikacji praktyk księgowych instytucji kredytowych obejmujących podmioty z siedzibą w państwach trzecich. Zakres tej opcji powinien zatem zostać ograniczony do ekspozycji wewnątrz grupy wobec podmiotów mających siedzibę w Unii, tak aby ekspozycje wewnątrz grupy wobec podmiotów w państwach trzecich mogły być wyłączone z odpowiednich limitów dotyczących dużych ekspozycji tylko po uprzednim przeprowadzeniu indywidualnej oceny nadzorczej.
- (7) Ponadto wytyczne w sprawie opcji i swobód uznania powinny zostać zmienione tak, aby oprócz obecnie obowiązującego pełnego wyłączenia instytucje kredytowe, które spełniają odpowiednie kryteria poprzez przestrzeganie limitu ilościowego dotyczącego wartości odpowiednich ekspozycji, mogły skorzystać z częściowego wyłączenia. Takie rozszerzone stosowanie swobody uznania powinno przyczynić się do utrzymania równych warunków działania dla instytucji kredytowych w uczestniczących państwach członkowskich, a także do ograniczenia ryzyka koncentracji wynikającego z konkretnych ekspozycji i zapewnić stosowanie tych samych minimalnych standardów w ramach Jednolitego Mechanizmu Nadzorczego.
- (8) Wytyczne (UE) 2017/697 (EBC/2017/697) powinny zatem zostać odpowiednio zmienione,

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

Artykuł 1

Zmiany

W wytycznych (UE) 2017/697 (EBC/2017/697) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) skreśla się art. 5;
- 2) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 6

Artykuł 400 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: wyłączenia

Właściwe organy krajowe wykonują opcję dotyczącą wyłączeń przewidzianą w art. 400 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wobec mniej istotnych instytucji zgodnie z niniejszym artykułem oraz załącznikami:

- a) Ekspozycje wymienione w art. 400 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wyłącza się z zakresu zastosowania art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia do wysokości 80 % wartości nominalnej zabezpieczonych obligacji, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 400 ust. 3 tego rozporządzenia.
- b) Ekspozycje wymienione w art. 400 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wyłącza się z zakresu zastosowania art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia do wysokości 80 % wartości ekspozycji, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 400 ust. 3 tego rozporządzenia.
- c) Ekspozycje instytucji kredytowych wymienione w art. 400 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wobec przedsiębiorstw wskazanych w tym przepisie – o ile przedsiębiorstwa te mają siedzibę w Unii – wyłącza się z zakresu zastosowania art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 400 ust. 3 i doprecyzowane w załączniku I do niniejszych wytycznych oraz w zakresie, w jakim przedsiębiorstwa te są objęte tym samym nadzorem skonsolidowanym na podstawie rozporządzenia (UE) nr 575/2013, dyrektywy 2002/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (*) lub analogicznych standardów obowiązujących w państwie trzecim zgodnie ze szczegółowym opisem zawartym w załączniku I do niniejszych wytycznych.
- d) Ekspozycje wymienione w art. 400 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wyłącza się z zakresu zastosowania art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 400 ust. 3 tego rozporządzenia zgodnie ze szczegółowym opisem zawartym w załączniku II do niniejszych wytycznych.
- e) Ekspozycje wymienione w art. 400 ust. 2 lit. e)–l) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 wyłącza się w całości lub – w przypadku wskazanym w art. 400 ust. 2 lit. i) – do wysokości maksymalnej dozwolonej kwoty z zakresu zastosowania art. 395 ust. 1 tego rozporządzenia, o ile spełnione są warunki wskazane w art. 400 ust. 3 tego rozporządzenia.
- f) Właściwe organy krajowe nakładają na mniej istotne instytucje obowiązek dokonania oceny spełniania warunków wskazanych w art. 400 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz w odpowiednim załączniku do niniejszych wytycznych mającym zastosowanie do danej ekspozycji. Właściwy organ krajowy może w dowolnym momencie zweryfikować taką ocenę oraz zażądać przedstawienia przez instytucję kredytową dokumentacji wskazanej w odpowiednim załączniku na potrzeby takiej weryfikacji.
- g) Niniejszy artykuł ma zastosowanie tylko wtedy, gdy dane państwo członkowskie nie skorzystało z przewidzianej w art. 493 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 opcji przyznania pełnego lub częściowego wyłączenia w odniesieniu do określonych ekspozycji.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2002/87/WE z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad instytucjami kredytowymi, zakładami ubezpieczeń oraz przedsiębiorstwami inwestycyjnymi konglomeratu finansowego i zmieniająca dyrektywy Rady 73/239/EWG, 79/267/EWG, 92/49/EWG, 92/96/EWG, 93/6/EWG i 93/22/EWG oraz dyrektywy 98/78/WE i 2000/12/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 35 z 11.2.2003, s. 1).”;

- 3) skreśla się art. 7;
- 4) w dziale IV, po nagłówku „Płynność”, dodaje się następujące nagłówki i art. 7a–7f w brzmieniu:

„Artykuł 7a

Artykuł 12 ust. 1 lit. c) ppkt (i) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: wskaźnik pokrycia wpływów netto – określenie głównych indeksów giełdowych państwa członkowskiego lub państwa trzeciego

Właściwe organy krajowe uznają, że następujące indeksy kwalifikują się jako główne indeksy giełdowe do celów określenia zakresu akcji, które mogą kwalifikować się jako aktywa poziomu 2B zgodnie z art. 12 ust. 1 lit. c) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) 2015/61 (*):

- (i) indeksy wymienione w załączniku I do rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2016/1646 (**);
- (ii) wszelkie główne indeksy giełdowe niewymienione w ppkt (i), w państwie członkowskim lub w państwie trzecim, określone jako takie do celów niniejszego podpunktu przez właściwy organ odpowiedniego państwa członkowskiego lub organ władzy publicznej państwa trzeciego;
- (iii) wszelkie główne indeksy giełdowe, nieuwzględnione w ppkt (i) lub (ii), który obejmują wiodące przedsiębiorstwa w danej jurysdykcji.

Artykuł 7b

Art. 12 ust. 3 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61: wskaźnik pokrycia wpływów netto – aktywa poziomu 2B

1. Właściwe organy krajowe zezwalają instytucjom kredytowym, które zgodnie ze swoimi statutami z przyczyn religijnych nie mogą utrzymywać aktywów oprocentowanych, na włączanie papierów dłużnych przedsiębiorstw do płynnych aktywów poziomu 2B zgodnie z warunkami określonymi w art. 12 ust. 1 lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61.

2. Właściwe organy krajowe mogą dokonywać okresowego przeglądu spełniania warunku, o którym mowa w ust. 1, oraz przyznać wyłączenie ze stosowania art. 12 ust. 1 lit. b) ppkt (ii) i (iii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61, jeżeli spełnione są warunki wskazane w art. 12 ust. 3 tego rozporządzenia delegowanego.

Artykuł 7c

Artykuł 428p ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: wskaźnik stabilnego finansowania netto – współczynniki wymaganego stabilnego finansowania dla ekspozycji pozabilansowych

O ile właściwy organ krajowy nie ustali innych współczynników wymaganego stabilnego finansowania, w odniesieniu do ekspozycji pozabilansowych objętych zakresem art. 428p ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013 właściwe organy krajowe wymagają, aby mniej istotne instytucje stosowały do ekspozycji pozabilansowych, o których nie ma mowy w części szóstej tytuł IV rozdział 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, współczynniki wymaganego stabilnego finansowania odpowiadające wskaźnikom wpływów, które stosują one do powiązanych produktów i usług kontekście art. 23 rozporządzenia delegowanego (UE) 2015/61 w odniesieniu do wymogu pokrycia wpływów netto.

Artykuł 7d

Artykuł 428q ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: wskaźnik stabilnego finansowania netto – określenie terminu obciążenia aktywów, które wyodrębniono

W przypadku gdy aktywa wyodrębniono zgodnie z art. 11 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 (***), a instytucje nie są w stanie swobodnie dysponować takimi aktywami, właściwe organy krajowe wymagają od mniej istotnych instytucji uznania takich aktywów za obciążone przez okres odpowiadający terminowi zobowiązań wobec klientów instytucji, do których ten wymóg wyodrębnienia się odnosi.

Artykuł 7e

Artykuł 428aq ust. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: wskaźnik stabilnego finansowania netto – współczynniki wymaganego stabilnego finansowania dla ekspozycji pozabilansowych

Właściwe organy krajowe wymagają od mniej istotnych instytucji, którym udzielono zezwolenia na stosowanie uproszczonego wymogu dotyczącego stabilnego finansowania netto, o którym mowa w części szóstej tytuł IV rozdział 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, aby stosowały podejście określone w art. 7c.

Artykuł 7f

Artykuł 428ar ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013: wskaźnik stabilnego finansowania netto – określenie terminu obciążenia aktywów, które wyodrębniono

Właściwe organy krajowe wymagają od mniej istotnych instytucji, którym udzielono zezwolenia na obliczanie uproszczonego wskaźnika stabilnego finansowania netto, o którym mowa w części szóstej tytuł IV rozdział 5 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, aby stosowały podejście określone w art. 7d.

- (*) Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/61 z dnia 10 października 2014 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w odniesieniu do wymogu pokrycia wypływów netto dla instytucji kredytowych (Dz.U. L 11 z 17.1.2015, s. 1).
- (**) Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2016/1646 z dnia 13 września 2016 r. ustanawiające wykonawcze standardy techniczne w odniesieniu do indeksów głównych i uznanych giełd zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych (Dz.U. L 245 z 14.9.2016, s. 5).
- (***) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji (Dz.U. L 201 z 27.7.2012, s. 1).”;

- 5) skreśla się art. 8;
- 6) załącznik podlega zmianie zgodnie z załącznikiem I do niniejszych wytycznych;
- 7) dodaje się załącznik II zgodnie z załącznikiem II do niniejszych wytycznych.

Artykuł 2

**Przepisy końcowe
Skuteczność i implementacja**

Niniejsze wytyczne stają się skuteczne w dniu następującym po ich publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Właściwe organy krajowe stosują niniejsze wytyczne od dnia 1 października 2022 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 25 marca 2022 r.

W imieniu Rady Prezesów EBC
Christine LAGARDE
Prezes EBC

ZAŁĄCZNIK I

Załącznik do wytycznych (UE) 2017/697 (EBC/2017/9) otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK I

Warunki oceny wyłączenia z limitów dotyczących dużych ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz art. 6 lit. c) niniejszych wytycznych

1. Niniejszy załącznik ma zastosowanie do wyłączeń ze stosowania limitu dotyczącego dużych ekspozycji zgodnie z art. 6 lit. c) niniejszych wytycznych. Na potrzeby art. 6 lit. c) niniejszych wytycznych państwa trzecie wymienione w załączniku I do decyzji wykonawczej Komisji 2014/908 (*) uważa się za równoważne.
2. Właściwe organy krajowe nakładają na mniej istotne instytucje obowiązek uwzględnienia następujących kryteriów przy dokonywaniu oceny spełniania przez ekspozycję, o której mowa w art. 400 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, warunków wyłączenia z limitów dotyczących dużych ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.
 - a) W celu dokonania oceny, czy określony charakter ekspozycji, kontrahenta lub stosunku pomiędzy instytucją kredytową a kontrahentem eliminują lub zmniejszają ryzyko ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, mniej istotne instytucje kredytowe oceniają, czy:
 - (i) zostały spełnione warunki, o których mowa w art. 113 ust. 6 lit. b), c) i e) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, a w szczególności czy kontrahent podlega tym samym procedurom oceny, pomiaru i kontroli ryzyka co instytucja kredytowa oraz czy nastąpiła integracja, lub co najmniej pełne ujednoclenie, systemów informatycznych. Ponadto instytucje kredytowe oceniają, czy istnieją obecnie lub mogą zaistnieć w przyszłości znaczące praktyczne lub prawne przeszkody mogące utrudnić terminową spłatę ekspozycji przez kontrahenta na rzecz instytucji kredytowej – inne niż w przypadku naprawy lub restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy muszą zostać wdrożone ograniczenia wyszczególnione w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (**);
 - (ii) ekspozycje wewnątrz grupy są uzasadnione strukturą i strategią finansowania grupy;
 - (iii) proces, w ramach którego podejmowana jest decyzja zatwierdzająca ekspozycję wobec kontrahenta wewnątrz grupy, a także odnoszące się do takich ekspozycji procesy monitorowania i przeglądu, zarówno na poziomie indywidualnym, jak i – odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, są podobne do procesów stosowanych w odniesieniu do udzielania kredytów podmiotom trzecim;
 - (iv) stosowane przez instytucję kredytową procedury zarządzania ryzykiem, systemy informatyczne i raportowanie wewnętrzne umożliwiają jej nieprzerwane sprawdzanie oraz zapewnianie ujednoclenia wymogów dotyczących dużych ekspozycji wobec przedsiębiorstw wewnątrz grupy ze strategią zarządzania ryzykiem na poziomie podmiotu prawnego oraz – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym.
 - b) Na potrzeby oceny, czy pozostałe ryzyko koncentracji może zostać ograniczone przez inne równie skuteczne środki, takie jak zasady, procedury i mechanizmy, o których mowa w art. 81 dyrektywy 2013/36/UE, zgodnie z art. 400 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, mniej istotne instytucje kredytowe biorą pod uwagę, czy:
 - (i) instytucja kredytowa ma solidne procesy, procedury i środki kontroli, na poziomie indywidualnym i – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, zapewniające, aby zastosowanie wyłączenia nie spowodowało ryzyka koncentracji wykraczającego poza strategię ryzyka tej instytucji kredytowej oraz naruszającego zasady właściwego zarządzania wewnętrznego płynnością w ramach grupy;
 - (ii) instytucja kredytowa dokonała formalnej oceny ryzyka koncentracji wynikającego z ekspozycji wewnątrz grupy w ramach ogólnych zasad oceny ryzyka;
 - (iii) instytucja kredytowa posiada ramy kontroli ryzyka, na poziomie podmiotu prawnego oraz – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, które adekwatnie monitorują proponowane środki;
 - (iv) powstające ryzyko koncentracji zostało lub zostanie w jasny sposób zidentyfikowane w ramach wewnętrznego procesu oceny adekwatności kapitałowej danej instytucji kredytowej oraz będzie podlegało aktywnemu procesowi zarządzania ryzykiem. Zasady, procedury i mechanizmy dotyczące zarządzania ryzykiem koncentracji zostaną poddane ocenie w ramach procedury przeglądu i oceny nadzorczej;
 - (v) istnieją dowody na to, że zarządzanie ryzykiem koncentracji jest spójne z planem naprawczym grupy.

3. Na potrzeby weryfikacji spełniania warunków określonych w ust. 1 i 2 właściwe organy krajowe mogą zażądać przedstawienia przez mniej istotne instytucje następującej dokumentacji:
- a) oświadczenia podpisanego przez osobę uprawnioną do reprezentowania instytucji kredytowej zgodnie z prawem właściwym oraz zatwierdzonego przez jej zarząd, stwierdzającego, że instytucja kredytowa spełnia wszystkie warunki przyznania wyłączeń, określone w art. 400 ust. 2 lit. c) oraz art. 400 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) opinii prawnej wydanej przez niezależną zewnętrzną osobę trzecią lub wewnętrzny dział prawny oraz zatwierdzonej przez zarząd, stwierdzającej brak przeszkód utrudniających terminową spłatę ekspozycji przez kontrahenta na rzecz instytucji kredytowej, które wynikałyby z mających zastosowanie przepisów, w tym przepisów fiskalnych, lub wiążących umów;
 - c) oświadczenia podpisanego przez osobę uprawnioną do reprezentowania oraz zatwierdzonego przez zarząd, które stwierdza:
 - (i) brak przeszkód praktycznych utrudniających terminową spłatę ekspozycji przez kontrahenta na rzecz instytucji kredytowej;
 - (ii) że ekspozycje wewnątrz grupy są uzasadnione strukturą i strategią finansowania grupy;
 - (iii) że proces, w ramach którego podejmowana jest decyzja zatwierdzająca ekspozycję wobec kontrahenta wewnątrz grupy, a także odnoszące się do takich ekspozycji procesy monitorowania i przeglądu, zarówno na poziomie podmiotu prawnego, jak i – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, są podobne do procesów stosowanych w odniesieniu do udzielania kredytów podmiotom trzecim;
 - (iv) że instytucja kredytowa dokonała oceny ryzyka koncentracji wynikającego z ekspozycji wewnątrz grupy w ramach ogólnych zasad oceny ryzyka;
 - d) dokumentacji podpisanej przez osobę uprawnioną do reprezentowania zgodnie z prawem właściwym oraz zatwierdzonej przez zarząd, zaświadczającej, że stosowane przez instytucję kredytową procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka są takie same jak te stosowane przez kontrahenta oraz że stosowane przez instytucję kredytową procedury zarządzania ryzykiem, systemy informatyczne i raportowanie wewnętrzne umożliwiają zarządowi nieprzerwane monitorowanie poziomu dużych ekspozycji oraz jego zgodności ze strategią zarządzania ryzykiem na poziomie podmiotu prawnego oraz – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, a także z zasadami właściwego zarządzania wewnętrznego płynnością w ramach grupy;
 - e) dokumentacji wykazującej, że wewnętrzny proces oceny adekwatności kapitałowej jednoznacznie identyfikuje ryzyko koncentracji wynikające z dużych ekspozycji wewnątrz grupy oraz że podlega ono aktywnemu procesowi zarządzania ryzykiem;
 - f) dokumentacji wykazującej, że zarządzanie ryzykiem koncentracji jest spójne z planem naprawczym grupy.

(*) Decyzja wykonawcza Komisji 2014/908/UE z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie równoważności wymogów nadzorczych i regulacyjnych niektórych państw trzecich i terytoriów trzecich do celów traktowania ekspozycji zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (Dz.U. L 359 z 16.12.2014, s. 155).

(**) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190)."

ZAŁĄCZNIK II

Do wytycznych (UE) 2017/697 (EBC/2017/9) dodaje się załącznik w brzmieniu:

„ZAŁĄCZNIK II

Warunki oceny wyłączenia z limitów dotyczących dużych ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013 oraz art. 6 lit. d) niniejszych wytycznych

1. Właściwe organy krajowe nakładają na mniej istotne instytucje obowiązek uwzględnienia następujących kryteriów przy dokonywaniu oceny spełniania przez ekspozycję, o której mowa w art. 400 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, warunków wyłączenia z limitów dotyczących dużych ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013:
 - a) na potrzeby dokonania oceny, czy określony charakter ekspozycji, organu regionalnego lub centralnego albo stosunku pomiędzy instytucją kredytową a organem regionalnym lub centralnym eliminują lub zmniejszają ryzyko ekspozycji zgodnie z art. 400 ust. 3 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, mniej istotne instytucje sprawdzają, czy:
 - (i) istnieją obecnie lub mogą zaistnieć w przyszłości znaczące praktyczne lub prawne przeszkody mogące utrudnić terminową spłatę ekspozycji przez kontrahenta na rzecz instytucji kredytowej – inne niż w przypadku naprawy lub restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, gdy muszą zostać wdrożone ograniczenia wyszczególnione w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE;
 - (ii) proponowane ekspozycje są zgodne ze zwykłą działalnością instytucji kredytowej oraz jej modelem biznesowym lub uzasadnione strukturą finansowania sieci;
 - (iii) proces, w ramach którego podejmowana jest decyzja zatwierdzająca ekspozycję wobec centralnego organu instytucji kredytowej, a także odnoszące się do takich ekspozycji procesy monitorowania i przeglądu, zarówno na poziomie indywidualnym, jak i – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, są podobne do procesów stosowanych w odniesieniu do udzielania kredytów podmiotom trzecim;
 - (iv) stosowane przez instytucję kredytową procedury zarządzania ryzykiem, systemy informatyczne i raportowanie wewnętrzne umożliwiają jej nieprzerwane sprawdzanie oraz zapewnianie zgodności dużych ekspozycji wobec jej organów regionalnych lub centralnych z jej strategią ryzyka;
 - b) na potrzeby dokonania oceny, czy pozostałe ryzyko koncentracji może zostać ograniczone przez inne równie skuteczne środki, takie jak zasady, procedury i mechanizmy, o których mowa w art. 81 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (*), zgodnie z art. 400 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, mniej istotne instytucje sprawdzają, czy:
 - (i) instytucja kredytowa ma solidne procesy, procedury i środki kontroli zapewniające, aby zastosowanie wyłączenia nie spowodowało ryzyka koncentracji wykraczającego poza strategię ryzyka tej instytucji kredytowej;
 - (ii) instytucja kredytowa dokonała formalnej oceny ryzyka koncentracji wynikającego z ekspozycji wobec jej organu regionalnego lub centralnego w ramach ogólnych zasad oceny ryzyka;
 - (iii) instytucja kredytowa posiada ramy kontroli ryzyka, które adekwatnie monitorują proponowane środki;
 - (iv) powstające ryzyko koncentracji zostało lub zostanie w jasny sposób zidentyfikowane w ramach wewnętrznego procesu oceny adekwatności kapitałowej danej instytucji kredytowej oraz będzie podlegało aktywnemu procesowi zarządzania ryzykiem. Zasady, procedury i mechanizmy dotyczące zarządzania ryzykiem koncentracji zostaną poddane ocenie w ramach procedury przeglądu i oceny nadzorczej.
2. Na potrzeby dokonania oceny, czy regionalny lub centralny organ, z którym instytucja kredytowa jest powiązana w ramach sieci, jest odpowiedzialny za rozliczenia środków pieniężnych zgodnie z art. 400 ust. 2 lit. d) rozporządzenia (UE) nr 575/2013, właściwe organy krajowe nakładają na mniej istotne instytucje obowiązek sprawdzenia – poza warunkami określonymi w ust. 1 – czy statut lub akt założycielski organu regionalnego lub centralnego w sposób wyraźny obejmują takie zadania, w tym w szczególności:
 - a) finansowanie z rynku dla całej sieci;

- b) rozliczanie płynności w ramach sieci w zakresie przewidzianym art. 10 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - c) zasilanie w płynność powiązanych instytucji kredytowych;
 - d) absorbowanie nadmiarowej płynności z powiązanych instytucji kredytowych.
3. Na potrzeby weryfikacji spełniania warunków określonych w ust. 1 i 2 właściwe organy krajowe mogą zażądać przedstawienia przez mniej istotne instytucje następującej dokumentacji:
- a) oświadczenia podpisanego przez osobę uprawnioną do reprezentowania instytucji kredytowej zgodnie z prawem właściwym oraz zatwierdzonego przez jej zarząd, stwierdzającego, że instytucja kredytowa spełnia wszystkie warunki przyznania wyłączeń, określone w art. 400 ust. 2 lit. d) oraz art. 400 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 575/2013;
 - b) opinii prawnej wydanej przez niezależną zewnętrzną osobę trzecią lub wewnętrzny dział prawny oraz zatwierdzonej przez zarząd, stwierdzającej brak przeszkód utrudniających terminową spłatę ekspozycji przez organ regionalny lub centralny na rzecz instytucji kredytowej, które wynikałyby z mających zastosowanie przepisów, w tym przepisów fiskalnych, lub wiążących umów;
 - c) oświadczenia podpisanego przez osobę uprawnioną do reprezentowania zgodnie z prawem właściwym oraz zatwierdzonego przez zarząd, które stwierdza:
 - (i) brak przeszkód praktycznych utrudniających terminową spłatę ekspozycji przez organ regionalny lub centralny na rzecz instytucji kredytowej;
 - (ii) że ekspozycje organu regionalnego lub centralnego są uzasadnione strukturą finansowania sieci;
 - (iii) że proces, w ramach którego podejmowana jest decyzja zatwierdzająca ekspozycję wobec organu regionalnego lub centralnego, a także odnoszące się do takich ekspozycji procesy monitorowania i przeglądu, zarówno na poziomie podmiotu prawnego, jak i – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, są podobne do procesów stosowanych w odniesieniu do udzielania kredytów podmiotom trzecim;
 - (iv) że instytucja kredytowa dokonała oceny ryzyka koncentracji wynikającego z ekspozycji wobec organu regionalnego lub centralnego w ramach ogólnych zasad oceny ryzyka;
 - d) dokumentacji podpisanej przez osobę uprawnioną do reprezentowania oraz zatwierdzonej przez zarząd, zaświadczałej, że stosowane przez instytucję kredytową procedury oceny, pomiaru i kontroli ryzyka są takie same jak te stosowane przez organ regionalny lub centralny oraz że stosowane przez instytucję kredytową procedury zarządzania ryzykiem, systemy informatyczne i raportowanie wewnętrzne umożliwiają jej zarządowi nieprzerwane monitorowanie poziomu dużych ekspozycji oraz jego zgodności ze strategią ryzyka na poziomie podmiotu prawnego oraz – w odpowiednich przypadkach – na poziomie skonsolidowanym, a także z zasadami właściwego zarządzania wewnętrznego płynnością w ramach sieci;
 - e) dokumentacji wykazującej, że wewnętrzny proces oceny adekwatności kapitałowej jednoznacznie identyfikuje ryzyko koncentracji wynikające z dużych ekspozycji wobec organu regionalnego lub centralnego oraz że podlega ono aktywnemu procesowi zarządzania ryzykiem;
 - f) dokumentacji wykazującej, że zarządzanie ryzykiem koncentracji jest spójne z planem naprawczym sieci.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338)."